

ORGANISATION MOTIONER

C1 ÖREBRO LÄN

Den geografiska orättvisan

Vänsterpartiet har tagit fram en landsbygdspolitisk plattform som i många stycken är bra, men den måste utvecklas till en annan nivå. Plattformen handlar i stort om glesbygdspoliska problem, såsom bättre kommunikationer, postkontor och bensinmackar m m.

Det vänsterpartiet behöver, är ett regionalpolitiskt program som tar upp de stora ekonomiska orättvisor som den ojämna befolkningsutveckling skapar och specifikt de kommunalekonomiska problemen i de kommuner där befolkningen minskar.

Sveriges befolkning har de sista 30 åren ökat med 14 procent. De fem största kommunerna har ökat med 30 procent. Stockholms län har ökat med 37 procent. I hälften av landets kommuner har befolkningen minskat med i snitt 12,5%. 5 kommuner har minskat med över 30% - Hällefors, Laxå, Ljusnarberg, Sorsele och Åsele. I absoluta tal har Kramfors och Karlskoga minskat mest någonsin i Sveriges historia.

Även de kommuner som kraftigt ökar sin befolkning får stora problem, man hinner inte bygga ut den kommunala servicen och infrastrukturen, man tvingas till stora investeringar. För att klara den snabba expansionen låter man privat företag med kortsiktiga ekonomisk intressen ta över skola, vård och omsorg, där en del av skattepengarna går till vinster i riskkapitalbolag. Man får också problem med svår bostadsbrist och höga boendekostnader, som tar en allt större del av inkomsternas levnadsomkostnader. Priser på bostadsrätter och villor har nått fantasibelopp och en inte allt för stor ökning av ränteläget kan leda en bostadsbubbla och en ny ekonomisk kris med tanke på hushållens höga låneskulder.

De kommuner som har bäst ekonomi är de som har en konstant befolkning eller ökar måttligt, exempelvis Fagersta.

Statistik visar att kommuner som minskar får stora problem med den kommunala ekonomin och svårigheter att upprätthålla den kommunala servicen. Man måste friställa personal, men tomma lokaler och bostäder blir man inte av med. Ofta har man kvar skulder för dessa och som kanske har rivits. En stor del av kommunernas låneskulder finns hos Kommuninvest som ägs gemensamt av de flesta av landets kommuner. Där finns en solidarisk borgen vilket gör att om en kommun krisar får de övriga betala. Skulle många kommuner komma på obestånd kan det

utlösa en dominoeffekt som skulle få enorma samhällsekonomiska konsekvenser och drabba hela landet.

Vi har alltså en geografisk orättvisa som både drabbar de delar av landet där befolkning ökar kraftigt och där den minskar.

Att helt stoppa inflyttningen till storstäder går nog inte, men det är en samhällig nödvändighet att bromsa upp urbaniseringsstakten. De som vill flytta till storstäder skall naturligtvis få göra det. Ingen skall dock behöva tvingas att flytta dit för att få utkomstmöjligheter eller bättre kommunal service.

Vänsterpartiet brukar ju vara bäst på att analysera orättvisor. Som socialister hatar vi klassamhället, som feminister kämpar vi oförtrutet mot genusordningen, som internationalister accepterar vi inte förtryck utifrån etniska eller kulturella faktorer. När det gäller den geografiska orättvisan är partiet inte lika tydligt och framför allt inte lika långtgående.

Vi måste bli bättre på det och vi yrkar därför på:

att Vänsterpartiet tillsätter en arbetsgrupp för att utveckla den befintliga landsbygdspolitiska plattformen till ett regionalpolitiskt program under kommande kongressperiod med beaktande av ovanstående beskrivna problem

att Vänsterpartiet nu tar på sig rollen att vara den drivande och offensiva politiska kraften i denna viktiga samhällsfråga

att Vänsterpartiet anordnar konferenser, seminarier, trigger igång debattprogram i olika media m m

att Vänsterpartiet lägger en riksdagsmotion om att utreda hur det kommunal skatteutjämningsystemet kan reformeras, så att hela befolkningen kan få samma förutsättningar till bra skola, vård och omsorg oavsett var i landet man bor

att Vänsterpartiet lägger en riksdagsmotion som ålägger staten att lösa in gamla lån som kommunerna en gång tog för tillgångar som nu är uttrangerade eller outnyttjade p g a kraftigt minskad befolkning.

C2 ENSKILD

Angående vårt regionalpolitiska alternativ

Bakgrund

När det gäller den ekonomiska och regionalpolitiska politiken i landet står två tydliga huvudperspektiv emot varandra. Det första alternativet – klassisk liberalism dominerade fram

till den keynesianska revolutionen mot slutet av 30-talet. Då tog keynesiansk politik över och dominerade fram till den nyliberala reaktionen på 1980-talet. Sedan dess har nyliberalism dominerat.

I dag har nyliberalismen nått vägs ände. Som krisen från 2008 visat, och som Eurokrisen bekräftat, fungerar den inte, vare sig ekonomiskt eller socialt. Den nyliberala tesen är att marknaden alltid vet bäst. Vi vet bättre: vi vet att den leder till ojämn välfärdsfördelning, ekologisk rovdrift och obalanser i både tid och rum.

Vi vet att marknaden måste både lagtyglas och kompletteras med gemensam planering och styrning.

Krav på politiken

En avreglerad kapitalistisk marknadsekonomi spårar ur i tiden och svänger mellan hög- och lågkonjunktur. Nyliberal penningpolitik löser inte detta. Detta är välkänt.

Men på samma sätt utvecklar en avreglerad kapitalistisk marknadsekonomi obalanser i rummet, och en överkoncentration av människor och verksamheter sker till ytstressade storstäder, medan övriga delar av landet dräneras. Detta uppmärksammas och diskuteras alltför lite.

För att lösa allt värre miljö- /trängsel- /sociala problem i cancerogent växande stortätorter fordras en aktiv regionalpolitik som eftersträvar en jämnare belastning över landet.

Problem

Vi möter då ett par problem. De regionala obalanserna diskuteras inte tillräckligt. Detta beror delvis på att vi har ett outvecklat tänkande kring de regionalpolitiska frågorna. I dag växer Stockholm med motsvarande ett nytt Malmö på fyra år. Det är inte hållbart.

Vi måste därför arbeta fram moderna regionalpolitiska program som nyanserat formulerar idéer kring problembeskrivning – målbild – medel. När det gäller styrmedel bör vi använda skatter – lagar – egna resurser. Mixen måste diskuteras och förankras.

Med hänvisning till argumenteringen ovan, hemställer jag om

att partiet tillsätter en regionalpolitisk programgrupp för att utarbeta ett modernt regionalpolitiskt program, där mål – medel – gränser är tydligt beskrivna.

Bengt Åke Berg, Jönköping

C3 ENSKILDA

Var är vänstern när högskolan privatiseras?

Den borgerliga regeringen har börjat sikta in sig på högskolan som sitt nya privatiseringsprojekt. Runt om i Europa pågår en aktiv debatt om commodification of higher education, eller som det heter på svenska, varufieringen av högre utbildning. I Sverige diskuteras det nästan inte alls. Vänstern behöver ett svar och vision om vad vi vill att högre utbildning ska fylla för funktion i Sverige.

Högskolan nämns i det utbildningspolitiska programmet men väldigt kort och inte tillräckligt för att ge någon bild av vad Vänsterpartiet vill med högskolan eller varför den är viktig. Idag diskuteras högskolepolitik i regel bara på nationell nivå eftersom det är därifrån den styrs och får sina pengar. Men vi behöver ha en mer livskraftig debatt på regional och kommunal nivå eftersom förutsättningarna till att kunna studera ofta påverkas även där. Tillgången till bland annat bostäder och barnomsorg spelar roll för möjligheten att kunna studera. Det vore bra om Vänsterpartiet hade en vision om vilka utbildningar man i framtiden vill se bli en del av högskolan. Ett sådant exempel skulle kunna vara polisutbildningen, den är idag inte en högskoleutbildning. Den är således inte förankrad i vetenskapen och studenter som läser den får trots att de tar studiemedel inga högskolepoäng vilket försvårar byte av studieinriktning, karriär eller breddning i akademiska ämnen som psykologi, juridik eller sociologi.

Vi skulle kunna skriva en rad motioner på det högskolepolitiska området om vad partiet borde tycka, men istället för att skriva motioner som bara skulle bidra till ett fortsatt lappande och lagande av partiets högskolepolitik därför istället yrkar vi:

att partistyrelsen får i uppdrag att anta ett högskolepolitiskt dokument.

Elin Melander Vänsterpartiet Solna, Micaela Kedhammar Vänsterpartiet Hässelby-Vällingby, Hanna Gunnarsson Vänsterpartiet Lund, Bore Sköld Vänsterpartiet Umeå

C4 ENSKILD

Utarbeta ett fullödigt Försvarspolitiskt program!

Under en tid har Freds- och säkerhetsfrågorna varit mer i fokus än tidigare. Vänsterpartiet har i Partistyrelsen fastslagit i ett dokument vilka riktlinjer vi ska ha för vår Försvarspolitik, men jag menar att det inte är tillräckligt när vi ser en utveckling där världen förändras allt snabbare och hoten mot vår alliansfrihet också ökar. Jag vill därför att partiet tar fram ett mer fullödigt Försvarspolitiskt program där alla aspekter av vår politik blir tydlig.

Jag yrkar:

att Kongressen ger Partistyrelsen i uppdrag att tillsätta en grupp som tillsammans med Politikutvecklingsenheten tar fram ett mer fullödigt Försvarspolitiskt program som kan antas av nästkommande kongress.

Torbjörn Björlund, Norrköping

C5 ENSKILD

Vänsterpartiet ska ha ett idrottspolitiskt program

Idrottspolitik är idag ett stort område som spänner över både kommunal, regional, central och internationell politik. Idrotten är idag en del av vardagen för många. Idrottsrörelsen är

idag vår största folkrörelse med drygt 3 miljoner medlemmar. Idrottspolitik kan handla om allt från att arrangera internationella tävlingar, byggandet av arenor och idrottslokaler, allas rätt att vara med på sina egna villkor, finansiering, ledarskap, bolagisering, kommersialisering och huliganer. Det är många gånger ett något bortprioriterat/avglömt politiskt område, samtidigt är det något som de flesta av oss kommer i kontakt med regelbundet antingen att vi själva är aktiva som ledare/utövare eller som publik. Idrottspolitiska frågor får mer och mer uppmärksamhet, allt från OS ansökning, till läktarvåld och regnbågsnagellack.

Vi ska vara med och ha en genomtänkt vänsterpolitik inom området.

Jag anser att vi ska ha ett idrottspolitiskt program med en tydlig idrottspolitik inom vänsterpartiet. Ett idrottspolitiskt program är även ett bra stöd till alla våra lokala och regionala politiker i sitt arbete och som kan skapa en samsyn frågorna.

Jag yrkar

att Vänsterpartiet tar fram ett Idrottspolitiskt program

att detta ersätter vår idrottspolitiska plattform

Bettan Andersson, Örgryte/Härlanda

C6 ENSKILD

Idrottspolitiskt program

Idrottspolitik är idag ett stort område. Idrottsrörelsen är vår största folkrörelse med drygt 3 miljoner medlemmar. Idrottspolitik kan handla om allt från att arrangera internationella tävlingar, byggandet av arenor och idrottslokaler, allas rätt att vara med på sina egna villkor, finansiering, ledarskap, bolagisering, kommersialisering och huliganer. Idrottspolitiska frågor får mer och mer uppmärksamhet, allt från OS ansökning, till läktarvåld och regnbågsnagellack.

Jag anser att vi ska ha ett riktigt idrottspolitiskt program. Ett idrottspolitiskt program är även ett bra stöd till alla våra lokala och regionala politiker i sitt arbete som kan skapa en samsyn i frågorna.

Jag föreslår

att Vänsterpartiet tillsätter en grupp som tar fram ett förslag till ett Idrottspolitiskt program

att detta efter kongressbeslut ersätter vår idrottspolitiska plattform

Torbjörn Björlund, Norrköping

C7 TYRESÖ

Konferens om demokrati och ägande

Vänsterpartiets kongress 2014 har att ta ställning till dokument om Socialism på 2010-talet och ekonomiskt-ekologiskt strategiprogram.

Vänsterpartiet i Tyresö anser att dessa dokument borde kompletteras med frågor som rör makt och ägande. En av grundste-

narna i Vänsterpartiets politik är ju att vi vill strävar mot en ekonomisk och ekologisk demokrati. Detta nämns inte med ett ord i det övergripande uttalande, som ska antas av kongressen.

Vänsterpartiet i Tyresö anser att det är hög tid att vi också diskuterar konkret vad vi menar med ekonomisk och ekologisk demokrati och framför allt utarbetar en strategi för att uppnå detta.

Vi har fått ta del av en motion från Uppsala, men samma rubrik och tankegångar, men eftersom tiden varit knapp för att koordinera våra motioner lägger vi varsin motion med samma att-sats. Vänsterpartiet instämmer i de skrivningar som Uppsalamotionen tar upp.

Vi yrkar därför:

att Vänsterpartiets kommande partistyrelse tillsätter en arbetsgrupp, som får i uppdrag att förbereda och dokumentera en konferens på temat: DEMOKRATI OCH ÄGANDE, som kommer att gå av stapeln innan kongressen 2016. Partistyrelsen får även besluta om lämplig budget för nämnda konferens.

C8 UPPSALA, ENSKILD

Konferens Demokrati och ägande

Vänsterpartiets kongress 2014 har att ta ställning till dokument på teman Socialism för 2010-talet och Ekonomiskt-ekologiskt strategiprogram. Tankegångarna som dessa skrivningar kommer att ge uttryck för behöver sedan förankras inom Vänsterpartiet.

Dessutom skulle vi vilja blåsa liv i debatten hur Vänsterpartiet ser på frågorna om makt och ägande. Vad ska staten, landstingen och kommunerna spela för roll i frågan? Ska personal- och konsumentkooperativ gynnas relativt privata företag, t.ex. vid offentliga upphandlingar? Ska man verka för att öka offentliganställdas inflytande på arbetsplatsen, eller ska beslut som t.ex. rör chefstillsättningar uteslutande handhas av förtroendevalda? Borde Vänsterpartiet föreslå att t.ex. SJ ska skötas som allmänintressebolag? Sist men inte minst: hur ser vi på bankernas roll som finansiella aktörer?

I Uppsala arrangerade Vänsterpartiet under 2011-2012 två konferenser på temat ekonomisk demokrati och ekologisk ekonomi. Det var projekt med liten ekonomi och relativt skral förankring i Vänsterpartiet centralt, men det kändes som en omstart på en diskussion som legat vilande sedan Vänsterpartiets makt och ägande-konferens i Sundsvall 2002. Nu är tiden mogen att i bredare skala visa på att vi är ett idéparti. Tidpunkt och plats för konferensen föreslår vi att den nya partistyrelsen får välja.

Vi yrkar

att Vänsterpartiets kommande partistyrelse tillsätter en arbetsgrupp som får i uppdrag att förbereda och dokumentera en konferens på temat makt och ägande, som kommer att gå av stapeln innan kongressen 2016. Partistyrelsen får även besluta om lämplig budget för nämnda konferens.

Maria Hagberg, Örebro, Emil Eldebrink, Vantör, Eva-Lena Lundberg, Birkastan-Vasa

C9 JÖNKÖPING

Angående Ekonomi och ekologi

Bakgrund

Traditionell ekonomisk teori förstår inte de naturlagar som styr biosfären. Kapitalistisk ekonomi blir därför kortsiktig, suboptimerande och exploaterande. Effekterna finns överallt.

I dag har nyliberalismen nått vägs ände. Som krisen från 2008 visat, och som Eurokrisen bekräftat, fungerar den inte, vare sig ekonomiskt, ekologiskt eller socialt.

Inte minst överbelastas biosfären i en avreglerad ekonomi. En sådan ekonomi är till sin natur både kortsiktig och suboptimerande.

Vi behöver i stället beakta de gränser biosfären självt fordrar för långsiktig överlevnad. Det innebär att ekonomi och ekologi måste integreras i vårt tänkande och med ekologin som överordnad.

Situation

Partiet har insett detta och en ekonomisk-ekologisk arbetsgrupp har tillsatts. Detta är värdefullt och viktigt. Om den lyckas med den svåra uppgiften att förena så disparata tanke-traditioner, har ett ambitiöst politiskt utvecklingsarbete burit frukt.

Men då måste detta både förankras internt och offensivt föras ut under valrörelsen. Orden ekologi och ekonomi har samma rot. Vi bör tala om den goda hushållningen.

Med hänvisning till argumenteringen ovan, hemställer vi om att det ekonomiskt – ekologiska programmet följs upp med studiematerial kring den goda hushållningen.

C10 BIRKA VASA, ENSKILD

Om omorganiseringen till ett gemensamt kansli och PS dokument Om riksdagsuppdraget

När partikongressen 2014 avhålls har det gått två år sedan vårt parti genomförde en omorganisation av sin centrala organisation – partikansli och riksdagskansli. I spåren av denna omorganisation har det uppstått en sammanblandning av partiets ledning (PS och VU) å ena sidan och riksdagsgruppen och dess ledning.

Riksdagsgruppens kansli slogs ihop med partikansliet på Kungsgatan 84. Syftet med omorganisationen var att se till att det blev en bättre resursfördelning personellt och ekonomiskt mellan de olika delarna av de tidigare två kanslierna. Sedan länge hade det funnits en resursmässig obalans mellan partikansliet och riksdagsgruppens kansli. Detta var det ingen som motsatte sig. Att partikansliet hade för kläna resurser var uppenbart.

Den genomförda omorganisationen har dock resulterat i en

rad oacceptabla bieffekter. Partiets organisationsavdelning sitter i riksdagshuset och en del politiska sekreterare med uppgifter att stödja riksdagsledamöterna har sin arbetsplats på Kungsgatan 84. Partiets medlemsregister hanteras till exempel i riksdagshuset och inte i partihögkvarteret. Personal flyttades på ett sätt som väckte en hel del missnöje.

Genomförandet av omorganisationen har kommit att utgöra en grund och förutsättning för ordningsregler som antagits av PS och som den anser ska gälla för riksdagsgruppen. PS-ledamöter som har relativt ringa insyn i det dagliga arbetet i riksdagen - med undantag för de VU-ledamöter som sitter i riksdagen - skall alltså besluta om riksdagsgruppens arbetsvillkor och arbetssätt.

Den allvarligaste kritiken som man kan framföra mot omorganiseringen är dock att den använts som förevändning för att på ett otillbörligt sätt göra partistyrelsen till ett organ överordnat riksdagsgruppen, vilket framgår av det dokument partistyrelsen antog i maj 2013 benämnt Om riksdagsuppdraget, där man förklarar att riksdagsgruppen är ”en del av den gemensamma partiorganisationen”, vilket den inte är och aldrig kan bli. Riksdagsledamöterna är folkvalda, medan PS-ledamöterna är valda av partikongressen. De olika organen har alltså skilda mandat och kan därför inte blandas ihop hur som helst. De är och förblir skilda verksamheter. För riksdagsgruppens ledamöter gäller helt andra villkor än för PS-ledamöterna och de tjänstemän som skall sköta partiorganisationen å ena sidan och riksdagsledamöterna och de tjänstemän som skall betjäna dessa å den andra. Det handlar om skilda mandat och olika arbetsuppgifter och arbetsvillkor för de båda grupperna.

I sitt dokument Om riksdagsuppdraget ger sig PS likafullt i kast med att i detalj - och på flera punkter inkonsekvent sätt - reglera riksdagsgruppens arbete och bestämma hur relationerna mellan ledamöterna skall se ut.

Enligt PS dokument Om riksdagsuppdraget stadgas exempelvis att de s.k. talespersonerna/utskottsansvariga har vetorätt gentemot ledamöter som vill lägga motioner på deras område. Ett sådant stadgande strider direkt mot riksdagsledamöternas demokratiska fri- och rättigheter.

I dokumentet fastställs att den ordinarie ledamoten i ett utskott är talesperson för de frågor utskottet behandlar, såvida inte PS beslutar något annat. Samtidigt förklaras att riksdagsgruppens förtroenderåd kan utse partiets suppleant i samma utskott kan utses till talesperson. Åter blandar man på ett inkonsekvent och otillbörligt sätt samman partiledning och riksdagsgrupp.

Vidare ska enligt dokumentet inte ledamöterna lägga enskilda motioner annat än i mindre eller lokala frågor. Vem avgör vad som är mindre eller större frågor och vad som är lokalt, regionalt, nationellt eller internationellt är inte något som låter sig utan vidare preciseras.

När det gäller ledamöternas möjligheter att arrangera seminarier så skall tvärpolitiska seminarier inte prioriteras. Sam-

tidigt förklarar man att utomparlamentariskt arbete däremot skall prioriteras. Detta är uppenbart inkonsekvent. Seminarier är en bland många former av utomparlamentariskt arbete. Att nedprioritera tvärpolitiska seminarier visar dessutom på en sektaristisk hållning som inte anstår ett öppet socialistiskt parti.

Den omorganisation som genomfördes gjorde på ett alltför stelbent sätt. Att omfördela resurser mellan två olika organ innebär på intet sätt att man får en gemensam ledning som är överordnad både partiorganisationen (PS, distrikt och grundorganisationer) och riksdagsgruppen och förtroenderåd. PS utgör partiets högsta ledning mellan kongresserna. Riksdagsgruppen utgör en del av den svenska statens ledning och dess högsta beslutande organ mellan de allmänna valen.

Det förutsätts när kamrater nomineras till riksdagen och utses till riksdagskandidater att partiets medlemmar väljer kamrater som följer partiets huvudlinje och att de på bästa sätt förverkligar den. I det komplicerade riksdagsarbetet kan dock knepiga situationer uppstå där det kan vara svårt att avgöra vad som är det lämpligaste sättet att förverkliga partiets huvudlinje. I sådana situationer kan diskussioner med PS vara vägledande. Hur man skall ställa sig när beslut fattas kan dock inga andra än riksdagsledamöterna själva fatta. Riksdagsgruppen måste även självständigt bestämma sitt arbetssätt och bestämma på vilket sätt man använder de resurser man tilldelas. I det av PS antagna dokumentet Om riksdagsuppdraget tar sig PS rätten att i detalj besluta hur riksdagsgruppen skall arbeta. Det är beslut som PS inte har mandat för och inte är behörig att fatta utan i slutändan endast tillkommer riksdagsgruppen.

Vi föreslår därför

att kongressen beslutar att annullera dokumentet Om riksdagsuppdraget.

att kongressen beslutar att den genomförda organisationen utvärderas och ses över i enlighet med i motionen framförda synpunkter

att kongressen beslutar att omarbete dokumentet Om riksdagsuppdraget i enlighet med de intentioner som anges i denna motion (Enskilda)

Hans Arvidsson, Jan Strömdahl, Västra Södermalm, Stockholm, Marianne Eriksson, Birka Vasa, Stockholm, Siv Holma, Vänsterpartiet Kiruna

C11 HAMMARBY-SKARNÄCK

Policy mot bolagens försök att köpa inflytande

Vänsterpartiet har hittills, till skillnad från andra, inte haft ett enda fall av politiker som köpts av privata välfärds- eller PR-bolag under eller strax efter sina förtroendeuppdrag. Kanske borde vi se till att diskutera det ordentligt innan vi hamnar där?

Det vore bra att kunna säga att Vänsterpartiets riksdagskandidater slagit fast att de aldrig skulle sätta sig på ett sådant avlönat styrelseuppdrag under eller strax efter sitt uppdrag.

Det skulle kunna bli en stark markering: vi skulle inte behöva använda det särskilt aggressivt för att tydliggöra att vi skiljer oss från alla andra riksdagspartier i det, och att det säger något om både de andra partierna och behovet av att vi finns som en stark röst i parlamenten.

Det finns övertydliga exempel på problem i andra partier som ingen i Vänsterpartiet skulle acceptera, men det finns förstås frågor om gränsdragningar, om vi ska försöka få det juridiskt bindande osv. att diskutera. Det sker nog bäst i partistyrelsen.

Vi yrkar

att partistyrelsen ges i uppdrag att ta fram någon form av policy om hur vi ser på t ex riksdagsuppdraget i förhållande till företags försök att köpa sig politiskt inflytande

C12 ENSKILDA

Motion Nätverk för att stödja riksdagsledamöter

Det finns en enorm kunskap och organisationsnätverkande inom vårt parti. Det kan då ses som en stor resursförlust att partiet inte nyttjar kunskapen bättre. Tex den enorma och precisa kunskapen om utrikespolitik som finns hos alla engagerade utlandsfödda, som oftast har dag till dag kunskap om politiken i hemlandet. Där finns kunskap om specifika partiet/grupperingar osv. Så kunskap är svårt att inneha om man inte jobbar aktivt och kontinuerligt mot ett land.

Vi har inte tillräckligt många riksdagsledamöter, eller administration för att täcka all politik, såsom utrikespolitik osv. Därför vore det bra att skapa kanaler för informationsflöde mellan tex vår utrikespolitik och nätverk som är engagerade i olika kontinenter.

Därför yrkar vi:

att skapa kanaler för att vid behov att få klarhet om aktuell situation i ett land/kontinent få kontakt med nätverk som jobbar med dessa specifika frågor.

att uppmuntra kamrater som är engagerade i utrikespolitik att skapa nätverk.

Lorena Delgado, Gilda Cordova, Nereyda Tuesta de Ramírez, Carolina Bustamante, Julieta Larin, María Elena González, Vänsterpartiet Tensta Spånga Rinkeby

C13 ENSKILD

Satsa på miljonprogramområdena, aktivt!

Miljonprogramområdena har låg andel röstande, det pga av misstro, saknad av känna sig delaktig, saknad av representation. Samtidigt har vi traditionellt högre andel personer som röstar på oss.

Vi ser också förortsorganisationerna som engagerar ungdomarna på ett positivt sätt, de pratar om demokrati, om makten åt folket, de jobbar stenhårt med att förbättra villkoren.

Har vi inget att lära från det? Borde inte vänsterpartiet vara

med? Är inte det ett sätt att få tillbaks tilltron? Hitta representationen och bygga parti från grunden?

Därför yrkar jag:

att partiet centralt planerar lokaler utanför citykärnan i de större städerna, främst Göteborg, Malmö, Stockholm

att distrikten uppmanas hålla kurser i miljonprogramområdena. Och inte centrera dem!

Lorena Delgado, Skärholmen

C14 UPPSALA

Förnyelse och breddning av Vänsterpartiets internationella arbete

Partiets strategidokument och arbete sedan 2012 har inneburit en god utveckling för partiet. Vi har kunnat profilera oss tydligt i flera och viktiga frågor. Men fortfarande upplever vi att det saknas både ett tillräckligt utrymme för och tydlig linje kring vårt internationella arbete.

Fortfarande har vi goda band till ett antal progressiva partier och grupperingar runt om i världen. Fortfarande finns av tradition och historiska skäl en stark känsla för internationalism och solidaritet i partiet, och fortfarande baserar vi avgörande delar av vår samhällsanalys och hållning på globala socio-ekonomiska förhållanden och missförhållanden. Vi står på de förtryckta, diskriminerade och ockuperade sida oavsett var i världen de än befinner sig. Många av våra medlemmar är redan djupt engagerade i olika internationalistiska gräsrots-, solidaritets- och fackliga rörelser. De är ofta bland de första att protestera mot krig, övergrepp, NATO-smyganslutning och stormakters dominans, eller att välkomna progressiva politiska segrar. Och vi vet att dagens ekonomiska kris, kvinnoförtryck och det stora klimathotet, är resultat av en misslyckad global kapitalism, av patriarkala maktsystem över hela världen, och av en oansvarig global miljöpolitik. En förståelse för vår tid – och nödvändiga framtid! – förutsätter en förståelse för internationella situationer.

Men frågorna kvarstår, att när ett fortsatt stort intresse för internationella frågor och solidaritetsarbete lever vidare hos våra medlemmar – kan vi inte bättre ta tillvara på detta driv även i partiet och låta detta profilera vår organisation ytterligare? Behövs då inte en bättre struktur och utrymme där dessa medlemmar kan engagera sig?

Sverige är en fortsatt oundviklig del av världen, men vår nuvarande regering och högerdominerade massmedia konstruerar egna världsuppfattningar och negligerar idag situationen i många ”osynliga” områden. Det är något vi många gånger ställer oss starkt tveksamma kring. Exploatering, det globala Syd, imperialism, asylrätt och en progressiv syn på migration är frågor som Vänsterpartiet redan lyfter idag – men kan lyfta ännu tydligare även på regionala och lokala plan. För det behöver vi utveckla en intern, central och inkluderande plattform för alla medlemmar som vill engagera sig i dessa och fler internatio-

nella frågor – och röra oss bort från den situation vi har idag, då dessa frågor är uppdelade mellan ett antal mindre grupper med få personer.

Därför yrkar vi på

att ett Internationellt Utskott skapas i partiet, med en bredare representation av medlemmar och distrikten.

att bredda och etablera kontakter med progressiva och demokratiska rörelser och partier.

C15 ENSKILDA

Motion rättvis representation

Vi är ett parti som har en grundläggande stark teoretisk grund i frågor som rör rasism och mångfald. Vi har, med all rätt, fokus på en intersektionell maktanalys för att förklara rasismens exkluderande mekanismer.

Men vi kan inte se att partiets representation av personer med utländsk bakgrund och/eller personer boende i miljonprogrammen genomsyras av ett praktiskt arbete enligt analysen.

Vi ser ett parti som i många delar har en väldigt homogen representation, i stark kontrast mot den mångfald vi kämpar för. Mångfald inom partiet skulle bidra med större bredd i kunskap, medlemmar och slutligen väljare. Det handlar om att kunna identifiera sig, och inte bara på papperet. Det handlar om att ha delade upplevelser, inte bara inlevelser. Det handlar om mångfald i strukturen, för att bryta normer.

Varför är det här viktigt? Många av våra väljare finns i miljonprogrammen, många har utländsk bakgrund. Men de kan bli fler, med högre representation så kan partiet nå till flera, bygga broar och få ett aktivt arbete i miljonprogrammen. Idag är det många som inte röstar, de misstror. Vi kan motverka detta, men inte genom att fylla ut de sista numren i vallistorna.

Vi yrkar

att partiet ser över representationen i valberedningarna och formulerar särskilda riktlinjer för valberedningarnas sammansättning, där den sociala sammansättningen i fråga om bland annat utländsk bakgrund särskilt framhålls. Se till att i mindre utsträckning låta valberedningarna domineras av mycket etablerade medlemmar. Samt utbilda dem i rättvis representation.

att skapa rotation genom att begränsa andelen medlemmar som sitter länge på förtroendeuppdrag. Vilket skapar nya öppningar för underrepresenterade grupper som personer med utländsk bakgrund att komma in.

att införa rutiner som leder till ökad information och kännedom om kandidater med utländsk bakgrund. Ett bra sätt att öka kunskapen om mindre kända kandidater kan vara att oftare använda sig av intervjuer som komplement till skriftligt material.

att aktivt rekrytera tjänstemän med utländsk bakgrund. Här kan vi som parti åtgärda på ett direkt sätt. Andelen av personer med utländsk bakgrund i den här gruppen är lägst, närmast obefint-

lig inom partiet.

Lorena Delgado, Skärholmen, Ihsan Kellecioglu, Solna, Ebba Elena Karlström, Hammarby-Skarpnäck, Zakarias Zouhir, Enskede, Barbro Sörman, Nacka, Leo Ahmed, Kista

C16 SOLNA

Sökbart arkiv online

Alltför ofta uppfinner vi hjulet på nytt när vi skriver motioner eller planerar en kampanj. Kanske lägger vi ner flera timmars arbete bara för att senare upptäcka att någon annan i en annan förening eller nämnd gjort nästan samma sak, sökt fram samma fakta och liknande formuleringar. För att underlätta vårt arbete så vill vi därför föreslå att det skapas ett sökbart arkiv online där medlemmarna kan lägga upp motioner, yttranden, kampanjer m.m. Arkivet bör förslagsvis vara sökbart via taggar och kategorier. Det bör vara öppet och sökbart för alla och alla partiföreningar ska enkelt kunna lägga upp sina dokument.

Som ett exempel kan vi ta en tänkt motion om parklekar i Solnas kultur och fritidsnämnd. Den kan man då dels finna om man ska skriva en motion om parklekar och söker på just ordet ”parklek”. Alternativt så sitter man själv i kultur och fritidsnämnden någon annanstans och funderar på möjliga motioner och söker på ”motioner” och ”kultur och fritidsnämnd”. Eller så är man intresserad av vad Solnavänstern gör, söker på ”Solna”, och får på så vis upp motionen. Kunskap om vad andra gör öppnar dörrar för samarbete och låter oss både inspirera och få inspiration. Om arkivet dessutom är läsbart för allmänheten så blir det ett konkret exempel på hur vår politik ser ut i praktiken även i de kommuner där vi är i minoritet eller har svårt att nå ut i media.

Därför yrkar vi på att partikongressen beslutar

att partistyrelsen ges i uppdrag att snarast möjligt lansera ett arkiv online enligt det förslag som redovisas ovan.

att det ska vara möjligt för vänsterpartister på alla nivåer, alltifrån Riksdagen och EU-parlamentet till lokala partiföreningar att lägga upp material på nämnda arkiv.

att nämnda arkiv ska vara dynamiskt och materialet ska vara sökbart med flera olika sökingångar.

att nämnda arkiv ska vara öppet och sökbart för alla.

att arkivet ska skapas för att ta emot alla typer av material – såväl texter som affischer och ljud eller filmmaterial.

C17 ENSKILD

Dags att begränsa närvaron vid ”lobbyismens Kiviks marknad”

Den 25 juli 1968 talade en man på ett lastbilsflak i Almedalen på Gotland. Det var den dåvarande utbildningsministern Olof Palme, att även Krister Wickman, konsultativt statsråd var där är numera nästan bortglömt. Det var startskottet till politikerveckan i Visby, numera Almedalsveckan. Den 29 juni 2014 är

det dags igen och vårt parti kommer att inta scenen fredagen den 4 juli.

Men arrangemanget har förvandlats under det senaste decenniet. Ett år jag var där, 2002, var det cirka 90 olika seminarier och möten som till största delen arrangerades av partier och olika frivilligorganisationer. Men redan då var hela arrangemanget svårt att överblicka. Numera har hela tillställningen drabbats av någon slags ”elefantiasis”, och omfattade år 2013 omkring 2 300 olika evenemang. Bland arrangörerna är det numera endast omkring 5 procent som kan ses som politiska, fackliga eller ideella organisationer.

Istället dominerar det som förr kallades för politikerveckan av företag, branschorganisationer, lobbister samt skattefinansierade myndigheter, kommuner och landsting. Almedalsveckan har sammanfattningsvis förvandlats till ett slags ”lobbyismens Kiviks Marknad”.

Parallellt har rapporteringen i media vid sidan av partiledartalen alltmer kommit att fokusera på skandaler, mingel, rosévin, DJ Battles mellan politiker och andra jippon. Problemet är att det bidrar till att förstärka politikerföraktet och förvandlar en från början politiskt präglad sammankomst till ett slags ”beach party” med marknadsstånd där lobbyister månglar sina föga demokratiska tjänster och uppdragsgivares åsikter under en sommarvecka.

Bland mina vänner, arbetskamrater och grannar som inte är lika politiskt intresserade som vi mer aktiva är, så betraktas Almedalsveckan med en allt större skepsis. Flera uttrycker åsikter som indikerar att de ser det som en intern angelägenhet för en elit med mediefolk, lobbyister, näringslivet och heltidspolitiker på högre nivå.

Detta kan på kort sikt bidra till att öka föraktet för politik och politiker samt leda till att allt flera s.k. vanliga människor kommer hörsamma extremhögerns enkla populistiska argument om vi och dom samt exempelvis avpixlats ständiga skrivelser om ”sjuklövern”, trots att SD är på plats i Visby och enligt media handlar på systembolaget med Säpo-beskydd (Fria Tidningen 110705).

Jag tror att det är dags för vårt parti att markera ett visst avståndstagande från spektaklet och begränsa vårt deltagande under Almedalsveckan. Jag tycker att vi ska fokusera på ”vår dag” under Almedalsveckan och koncentrera våra resurser till den dagen när det gäller seminarier och andra utåtriktade arrangemang.

Istället bör vi undersöka förutsättningarna för om det inte är dags omfördela en del av våra begränsade ekonomiska och personella resurser på en politisk sommarturné som når de medborgare i storstädernas förorter, småstäder, mindre orter och glesbygd som inte har råd att åka på semester, är arbetslösa, långtidssjukrivna, bostadslösa ungdomar osv.

Jag föreslår därför att kongressen beslutar:

att uppdra till partistyrelsen att undersöka förutsättningarna för en mer begränsad satsning på Almedalsveckan år 2014 och

istället sprida våra resurser på opinionsbildning till större delar av landet under sommaren,

att om lokaler, hotellrum med mera redan bokats och betalats så att detta är omöjligt att genomföra redan 2014 så bör partistyrelsen istället få motsvarande uppdrag inför 2015.

Lars Bäck, Vänsterpartiet Farsta

C18 ENSKILD

Ny partisymbol

Partistyrelsens förslag till stadgeändringar

Sid 7, stycke 7

Vänsterpartiet har opinionen med sig i många av de politiska sakfrågorna. Orsaken till att partiet inte växer mer bland väljarna är i stället partiets otidsenliga image. För att nå ut måste partiets retorik moderniseras, och i den ändringen bör även partisymbolen, nejlikan, bytas ut.

En ny partisymbol bör på ett enkelt sätt förmedla kärnan i Vänsterpartiets politik - omtanke och gemenskap. Ett hjärta är en symbol som alla kan förstå och ta till sig, oavsett bakgrund. Det formar sig dessutom naturligt runt konturerna av ett V, och lämpar sig väl för stickers, pins, och ballonger. En positiv slogan i anslutning till partisymbolen bör övertyga väljarna om att en kärleksfull politik är möjlig (tänk Obamas "Yes, we can"). Här är ett exempel på hur det kan se ut:

Vi yrkar

att Partistyrelsen ansvarar för framtagandet av förslag på ny partisymbol.

Lars Ahnland Nordfors, Stockholm

C19 ENSKILD

Vi måste bli populärast på skolgården

Vänsterpartiets framtidskommission formulerade för några år sen ett av våra problem som att vi är "bäst i klassen", alltså mest kunniga och med bäst politik, men att vi för att växa som parti också måste bli "populärast på skolgården".

Jag tror att ett led i att bli mer populär är att visa att man har humor. I dag anser jag att vi har en tendens att vara alltför akademiska, korrekta och tråkiga.

Det finns många serietecknare som på ett träffsäkert och oerhört roligt sätt beskriver dagens Sverige och diverse samhällsproblem, exempelvis Liv Strömqvist, Sara Granér, Jan Berglin och Robert Nyberg.

Jag tycker att Vänsterpartiet ska försöka köpa loss ett antal bra serierutor att använda i valrörelsen, framförallt i annonser men även som valaffischer. Jag tänker mig att serierutan beskriver problemet, och under presenterar vi kort Vänsterpartiets lösning.

De skulle garanterat bli lästa.

Därför föreslår jag

att ansvariga för valkampanjen inför riksdagsvalet 2014 får i

uppgift att hitta bra serieteckningar att använda i valrörelsen

att medel ur valbudgeten anslås för ändamålet

Elisabet Öhrnell, Östersund

C20 ENSKILD

Oberoende Miljömagasinet – ovärderlig kunskapsbas!

Det mesta av dagsfärska informationsflöden tenderar att finnas att söka även på nätet vilket ur många synvinklar är bra! Dock även tidsödande såväl kan viss osäkerhet råda under vilken rubrik tex färskaste, sanna, vetenskapligt belagda miljö-klimat-upplysningar finns att delges, inte minst för vänstermedlemmar.

Är veckotidningen Miljömagasinet (politiskt, fackligt oberoende) alternativet i svensk press. En fantastisk saklig, värdefull kunskapskälla utan osäkert nätsurf, tidsödande ansträngningar än att vända tidningens blad, från ledarsidan, över inrikes och utrikesrapporter till seriöst helgjutna reportage om det mesta kring viktiga nyomtänk inom miljö-klimat-frågorna, såväl rättvis, fred, kärnkraft, ekoodling, för hållbart liv speglar all världens orättvisor. Politiska misstag som påvisbara ovlja. Träda ur gängse invanda besluts-spår i samfunden, inte minst kring de sju alliansårens samhällsurholkande sönderfall. Då lyfter innehållet i Miljömagasinet konkret, mest viktiga, med skärpa!

Trots att stor del finns att uppsöka på deras hemsida kan inget nät i världen ersätta att utan minsta sökbesvär, i brevlådan på fredag få sig tilldelat allt viktigt framstegshållbart med senaste nytt från tisdagen. Finns alltid minst två sidor kring kulturverksamheter inom senaste på teaterfronten som i bok-utgåvor. De ligger i topp att likt TVs program "En bok en författare" i Kunskapskanalen recenserar samhällsviktig litteratur, allt från Marx till ekoodling "Ett sötare blod" eller tillväxteffekter.

Fotnot: av förebyggande hälsoskäl (fd HG – "förgiftad" elöverkänslig) finns ingen internet, mobiltelefon eller trådlös elektroutrustning i min bostad, skriver rakt ned på äldre skrivmaskin. Alla samhällskunskaper via böcker, radions P1, TVs kanal 1 och 2, Kunskapskanalen samt viktiga Miljömagasinet. Ej haft dagstidning på över 20 år. Medlem i flera viktiga ideella föreningar. Slut fotnot.

Ovan inlägg är enbart i önskan påvisa att Miljömagasinet är en rent ovärderligt viktig upplysningsorgan i svensk media värld. Varit prenumerant sen starten från mitten av 1980-talet med några undantagsår av akuta familjeskäl.

Viktigt antagande: Har en inre magkänsla av att flesta politiker är kvar i tilltron att Miljömagasinet är MPs egna, inre tidning som den var i starten, men blev helt frigjord på 90-talet och står på egna ben, men saknar presstöd och "hängt på gärs-gård" flertal gånger att nedläggas. Dock genom mängd ideella personers oegennyttiga stöd i artiklar samt "nybildad" vänförening finns denna, innehållsinriktat rena vänster- och miljötid-

ningen tillgänglig!

Viktig info: Tidningen samverkar på mittenbladet ca 3-4 gånger årligen med tre viktiga ideella föreningar, Folkkampanjen mot kärnkraft-kärnvapen, Framtiden i våra händer såväl Fredsrörelser. Kommer då i två ex om en som jag är direktmedlem i tidskriften. Upplever att Miljömagasinet är en ren vänsterorienterad tidskrift som borde finnas i varje vänsterparti-medlems bostad. Lätt tillgänglig varje fredag, ”mys”-kväll, hänge sig åt, till ökade insikter! Inför behovet att återbefolka landsbygden. Övergå från nuets monolistiska jordbruksodlingar till ekologiskt hållbar självförsörjning finns även samverkan i tidningen kring och med Kärngårdarnas intresseförening.

Yrkar att kongressen utifrån rena win/win-effekter säger ja till

att lyfta oberoende tidningen Miljömagasinet som ledande informationskälla

att centralt informera om tidningens fristående, dock vänsterinriktade, profil

Ingegärd Larsson, v Tomelilla

C21 ENSKILD

Ord och begrepp är viktiga. De går att använda som maktinstrument.

Vänsterpartiet bör mönstra ut några tveksamma ord ur partiets vokabulär och ersätta dem med ord med den verkliga, riktiga betydelsen. I förlängningen ska partiet också arbeta för att orden byts ut i den gemensamma sektorns ordförråd.

Det måste naturligtvis även i fortsättningen vara tillåtet och möjligt för partimedlemmar och organisationer att använda vilka ord man vill men med lite eftertanke kan man inse att orden har betydelse och förstå varför de ibland byts ut. Partiet, på riksnivå i första hand, bör gå i första ledet för att införa riktiga begrepp.

Skatt är ett ord som har negativ betydelse. Gustav Wasa beskattade befolkningen i början 1500 talet och en biodlare skattar sina bisamhällen på honung. I ingendera av fallen hade befolkningen, samhället något att säga till om.

Samhällsavgift passar bättre eftersom det är (demokratiskt beslutade) resurser som tillförs samhället, och till största delen används till svenska folkets gemensamma samhällsnytta. Vad gäller t.ex. Bilskatt kan det nog vara kvar

Offentliga sektorn är ett mycket missvisande och felaktigt ord och bör snarast bytas ut. Den sektorn är heller inte fullt ut offentlig. Men den är ett gemensamt åtagande och bör självfallet också därför kallas för Gemensamma sektorn.

Jobb är ett ord som i sin verkliga betydelse också är negativt. Det som är jobbigt förknippas inte med nåt bra och följaktligen bör det inte användas för ett i grunden positivt begrepp som arbete. Det är framförallt sittande högerregering som valt att använda det istället för arbete, Jobbskatteavdrag, jobbskapande

åtgärder, jobbpolitik osv. Förmodligen avsiktligt för att ta bort den positiva koppling som finns till arbetarrörelsen och arbetare. Dock används ordet ju fortfarande i negativa begrepp som t.ex. arbetslöshet och den numera, av arbetslösa ofta avskydda institutionen arbetsförmedlingen. Arbete är också ett begrepp inom fysiken för något som ger ett resultat.

Ofta träffar man på begreppet medborgare i betydelsen kommun- eller landstingsmedlem. I Kommunallagen sägs tydligt att man är medlem i en kommun vilket är den rätta benämningen. Det är stor skillnad på de båda begreppen. Alla som känner till begreppet föreningsmedlem vet att i det ligger ett visst mått av intresse, ansvars- och annat deltagande.

Medborgarförslag är därför ett felaktigt ord som på ett obegripligt sätt smugit sej in i svensk lagstiftning och snarast bör rättas till.

Det kan verka både petigt och löjligt att plädera för petitioner i den svenska debatten när vårt levnadssätt håller på att utplåna större delen av allt liv på jorden men ska det gå illa kan det väl göra det med rätt ord i alla fall.

Jag föreslår därför:

att Skatt, i betydelsen landstings- kommunal och statlig skatt ersätts med samhällsavgift.

att Offentliga sektorn ersätts med gemensamma sektorn.

att Jobb ersätts med arbete.

att Medborgare i kommunal- o landstingssammanhang ersätts med medlem.

Ingvar Eriksson, Degerfors

C22 ENSKILD

Utred mötesformerna för motionsbehandling på kongresserna

Vänsterpartiet arbetssätt för hur vi behandlar inkomna motioner på kongressen är väldigt traditionellt och speglar inte samtidens förväntningar på dialog, samtal och diskussion kring olika förslag. Flera partier, fackförbund, scoutrörelsen och studentrörelsen har olika modell för att behandla motioner före de behandlas i kongressens plenum. Detta leder till mer diskussion mellan kongressombud och partistyrelse om olika förslag, ökad grad av jämkning mellan partistyrelse och kongressombud och ett ökat ansvar för det enskilda kongressombudet. Det minskar också den konflikt som media gärna vill ge sken av mellan partistyrelsen och kongressombuden.

Vi yrkar

att ”Partistyrelsen får i uppdrag att utreda och ta fram ett nytt förslag till nästa kongress inklusive medföljande stadgeändringar för hur motioner skulle kunna behandlas på ett mer samtalande och demokratiskt sätt.”

Susanna Göransdotter, Håkan Svenneling, Karlstad

C23 TENSTA RINKEBY SPÅNGA

Centralstyrning och brist på demokrati

Partistyrelsen har beslutat att enbart motioner på de två kongressuttalandena ska prioriteras och att övriga motioner ska läggas åt sidan. Detta är djupt odemokratiskt, Kongressen är partiets högsta instans där medlemmarna ska ha möjligheter att diskutera och besluta om partiets politik. Hur resonerar partistyrelsen när man beslutar att viktiga frågor som till exempel feminism och utveckling av partiets internationella politik inte får diskuteras på kongressen? Denna hantering är odemokratisk och inte acceptabel.

Vi yrkar:

att dagordningen för kongressen omarbetas så att alla motioner som medlemmarna har skrivit behandlas av kongressen

C24 ENSKILD

Om att V ska stå för frihetlig socialism

Kongressen 2012 beslöt:

Programkommissionen och partistyrelsen ska initiera en bred diskussion i Vänsterpartiet för att ta fram en socialistisk strategi för 2010-talet.

Av detta har vi när detta skrivs i oktober 2013 sett mycket lite för att inte säga inget alls. Varför?

En trolig förklaring är partiets oförmåga att befria sig från den statssocialistiska tanketraditionen – tron att socialismen skall genomföras via staten (eller staten förklädd till ”samhället”) - som varit så dominerande inom svensk arbetarrörelse alltsedan 1930-talet. Insikten om att den sortens socialism är omöjlig förlamar idag arbetarrörelsen i Sverige och internationellt. Nya allmänna uppdrag till programkommissionen leder knappast någon vart. För att komma vidare bör denna kongress besluta om vissa utgångspunkter för debatten om den socialistiska strategin.

I slutet av 1990-talet pågick en spännande debatt i Vänsterpartiet om makten och ägandet. Fokus låg på arbetarmakten gentemot kapitalmakten, eller den ekonomiska demokratin för att använda den term som användes inom socialdemokratin. CH Hermanssons böcker om ägandet var en inspiration. CH deltog själv också genom inlägg i media aktivt i denna debatt. Det formulerades också några riksdagsmotioner på temat makten och ägandet. Ett exempel är motionen Den ekonomiska makten (1997/98: Fi209) som bland annat hade förslag om löntagarfonder, förköpsrätt för anställda vid försäljning av företag samt maximering av marknadsandelen för privata ägare inom medier i konkurrenslagen. På den tiden var det också partikamrater som stod bakom flera av de mest framgångsrika initiativen att bilda olika sorters sociala kooperativ.

Men från och med partikongressen i Växjö år 2000 dog debatten om arbetarmakt och självförvaltning som socialistisk strategi gradvis ut. I stället kom debatten i partiet alltmer att fokuseras på det statliga ägandet. Partiets ställningstagande till børsintroduktionen av Telia blev en skiljande fråga. Majo-

riteten i riksdagsgruppen ville lyssna på de fackliga organisationerna som var eniga om att företaget skulle ha svårt att överleva på den internationella telekommarknaden som ett helstatligt företag. De som tillhörde denna majoritet ville i stället koncentrera och stärka det statliga ägandet på infrastrukturen och finansmarknaden. Men kongressen beslöt att vi skulle göra allt för att stoppa alla former av försäljning av statlig egendom. Inte ens byte av ägande tycktes tillåtet

Konferensen om makt och ägande i Sundsvall i mars 2002 bekräftade denna statssocialistiska linje. Det handlade om ett försvar av det gamla snarare än om att bygga något nytt. På kongresserna 2004 och 2006 togs en rad beslut om att stoppa försäljning av offentlig egendom och om återförstatligande eller återkommunalisering av det som sålts ut. Men de besluten gav mycket litet resultat. Våra riksdagspolitiker gjorde en del tappra försök att bromsa, men de statliga försäljningarna fortsatte i ungefär samma takt som förut, trots att vi var med i ett organiserat budgetsamarbete med S och MP.

Nu ägnas en stor del av partiets krafter på den hedervärda uppgiften att bekämpa privatisering och riskkapitalister inom skola, vård och omsorg. Men frågan om hur vi själva vill demokratisera den offentliga sektorn har hamnat i bakvatten. Samma sak gäller frågan om hur vi mer konkret vill forma de alternativa icke vinstdrivna ägarformer som vi i allmänna ordalag säger oss vara för. Det finns självklart runt om i landet positiva undantag. Som till exempel i det vänsterstyrda Fagersta, den kommun i Sverige som har lägst andel privatiseringar, men där kommunen också varit öppen för alternativa driftsformer.

Det enda som sägs i partistyrelsens förslag till kongressuttalande inför riksdagsvalet som på något sätt berör frågan om makten och den socialistiska strategin är detta:

Vi ska omfördela makt och resurser så kvinnor och män på riktigt har samma makt och möjlighet att forma samhället och sina egna liv.

Det låter bra. Men hur skall denna omfördelning av makt gå till? Och hur infogar vi vår politik i riksdag, regioner, landsting och kommuner med en socialistisk strategi?

Självklart slår vi vakt om och vill utveckla det statliga och kommunala ägande vi har kvar efter en lång period av privatisering och ökad kapitalmakt. Men även om vi vinner valet nästa år och lyckas återförstatliga eller återkommunalisera en del av det som privatiserats, så kan en ny majoritet efter valet 2018 på nytt sälja ut och privatisera. En socialism som i huvudsak bygger på statligt och kommunalt ägande är därför inte långsiktigt hållbar.

Överallt ser vi att människor inser att om något skall hända måste de göra det själva. Det gäller inte minst i storstädernas ytterstadsdelar och förorter. Ekonomiska föreningar och kooperativ är den snabbast växande företagsformen i Sverige och globalt. En rad studier i USA och Europa visar på ett litet men tydligt positivt samband mellan de anställdas andel av ägandet i företag och långsiktig produktivitetstillväxt. Den andel av

företagen som ägs av de anställda har ökat stadigt under lång tid, särskilt gäller detta efter finanskrisen.

Den enda möjliga och långsiktigt hållbara socialismen är den frihetliga, den som går ut på att de arbetande människorna själva befriar sig från kapitalmaktens herravälde och främlingskapet i den kapitalistiska produktionen samt själva äger sina företag.

Kongressen föreslås besluta

att ge den nyvalda programkommissionen i uppdrag att skriva om partiprogrammet så att det blir tydligt

att socialismens huvudkraft aldrig kan vara staten

att vänsterpartiet står för den frihetliga socialismen – de arbetande människornas övertagande av makten i de kapitalistiskt ägda företagen.

Gun Holmertz, Angered, Johan Lönnroth, Centrum

C25 ENSKILD

Motion till partikongressen Vänsterpartiet i januari 2014

Vi har alltså ett starkt behov att effektivt hålla tillbaka de nyliberala krafterna i samhället. De har ätit sig in över allt i samhället. Inte bara i de fyra borgerliga partierna och SD utan även i delar av s och mp. Genom att peka ut de aggressivt vinstmaximerande mekanismerna i samhället och det samlande skuldberg som det skapar kan vi göra något åt det. Vi behöver konfrontera inte bara de berörda partierna utan även forskningsinstitutionerna som i nationalekonomi, företagsekonomi och sociala institutioner. Mäktar vi med det säger du. Ja, vi har gjort sådant förr. Och vi klarar av att göra det igen.

Vi behöver rikta oss direkt mot företrädaren för Svenskt Näringsliv som går emot egna erfarenheter bl.a hos SNS, deras vetenskapliga studieförbund för näringsliv och samhälle. Svenskt näringslivs distriktschef som lojalt följer Urban Bäckströms diktat motsägs bl.a. av Handelskammaren i Göteborg när näringsssituationen i Göteborg bedöms 2013.

Vi måste konfrontera de nationalekonomiska doktrinerna som från 1985 bygger på negligering av samlade erfarenheter bakom de s.k. Basel 1-reglerna. Valutamarknaderna blev trots de strikta reglerna över natt frisläppta efter kampanjer.

Basel-reglerna ändrades senare katastrofalt och blev en väsentlig bidragande orsak till de stora privata bankkollapserna i USA, Storbritannien, Spanien, Grekland m.fl. länder. Då Assar Lindbäck 1994 skulle förklara orsaken till den då rådande ekonomiska krisen i Sverige hade han inget svar till allmänheten trots stor offentlig press. De som hade annan övertygande vetenskaplig teori bekämpades bl.a. Sven Grassman. Centrum för desinformation fanns bl.a. i Vetenskapsakademiens ekonomiska utskott, som hade att utse Ekonomipriset till Nobels minne. Det är på den här nivån som vi bland annat måste bemöta nyliberalismen.

Vi har möjlighet att vinna stöd i vetenskapligt-kulturellt

t.ex. i s-föreningar, hos enskilda miljöpartister med organisatorisk auktoritet. De sex fackförbunden Byggnads, Transport, Målarna, Elektrikerna m.fl. stödjer den ekonomikritiska tanke- smedjan Katalys. Hos dem har vi kunnat få gehör hos organisationerna i rikstäckande vinstfri välfärd.

Genom att mobilisera en uthållig rörelse med fokus på utredningar och en kritisk granskning av ekonomi-sociala forskningsrapporter kan vi stärka det folkliga stödet för ett nytt mellanstatligt alternativ som kan komma att ersätta EU.

Mot ovanstående bakgrund föreslås kongressen besluta

att ge partistyrelsen i uppdrag att mobilisera partikamraterna och distriktet genom att formulera ett väl avvägt tillvägagångssätt för en uthållig rörelse

att partistyrelsen skapar grupper som griper sig an delågor vetenskapligt, fackligt och samhällsinriktat,

att ge programkommissionen i uppdrag att komma med förslag i partiprogrammet som ger en tydlig profil i denna fråga.

Hardy Swan, Centrum Göteborg